

Godspeed You! Black Emperor kom tilbake - heldigvis

CD

**GODSPEED YOU!
BLACK EMPEROR**
Alleujah! Don't
Bend Ascend

Constellation/Tuba

Anmeldt av Halgrim Øistad

Her er motsatsen til de sis-

te tre dagers forglemmelige streaminghits.

Det kanadiske musikkollektivet Godspeed You! Black Emperor er tilbake, ti år etter forrige album, og leverer ei instrumental kraftpakke hisides det meste du får på butikken nå om dagen.

Kan du forestille deg ei blanding av Ulver, Motorpsycho,

Opeth, gammel Pink Floyd og diverse tyske progband fra '70-tallet er du på veg til GYBFs verden.

Åpningslåten «Mladic» er 19.59 med oppbyggelig dronemusikk på sitt beste, et bølgende og styggvakkert lydbilde som stiger og avtar og vrir og vrir så det gjør både vondt og godt.

Selv om de mest driver med instrumentalmusikk er GYBE et

orkester med politisk brodd. Film og bilder de bruker på scenen kommer riktignok ikke fram på plata. Men titler som «Their Helicopters Sing» og «We Drift Like Worried Fire» gir assosiasjoner.

Gitarer skriker, feler jamrer og trommer hamrer. Samtidig er dette utrolig melodisk og vakker musikk. Som sagt: Dersom du ønsker et alternativ ...

Når klassisk blir «fri-jazz»

CD

EIRIK GJERDEVIK
Music for blue days
LAWO Classics

Anmeldt av

Per Ivar Henriksbø

Selv om «Music for blue days» er tolkningen av bestemte komposisjoner, er minner uttrykket mye om lek med lyd, omtrent som i frijazz.

Sjangeren har riktig nok mest til felles med klassisk musikk. Dette er følgelig ingen jazzplate.

Eirik Gjerdevik er en av våre fremste tubaister. Her er han solist på fire verk signert tre komponister. «Hovedverket» er Ralph Vaughan Williams' konsert for bass-tuba, som han skrev i 1954. På den tiden ganske så spesielt og nytenkende av en komponist som for lengst hadde begynt å trekke på åra. Også i dag vil de tre satsene av mange oppfattes som krevende, ikke bare å spille, men også å fordøye.

Det samme kan dels sies om Torstein Aagaard-Nilsens «The Cry and Fenrir» og «tittelstykket «Music for blue days». Sistnevnte for tuba og harpe.

Albumet åpner med svenske Erland von Kochs tubakonsert i tre satser. Dette er faktisk første gang stykket spilles inn. Gjerdevik er fremragende. Men musikken er nok bedre egnet live.

Har fortsatt grepet

CD

TROND GRANLUND
En rønner fra
Manglerud

Live-konsert fra NRK Studio 19
Grammofon/NRK

Anmeldt av

Per Ivar Henriksbø

Han gir seg ikke, gamlingen. Og det er ingen grunn til det. Trond Granlund blir bare tøffere og røffere.

Neste gang han kommer til Lillehammer Bryggeri (hvis så skjer igjen), skal jeg dra og høre på ham. Sist han var her, hadde jeg ikke anledning. Noe var galt med prioriteringen.

«En rønner fra Manglerud» er en minireise gjennom et langt artistliv. Blant de 15 sporene får vi klassikere som «Soho» og «Himmelvogna»,

RØNNER: Trond Granlunds nye live-album er verdt å lytte til.

men jeg vil særlig trekke fram «Spill sigøyner spill», som Granlund gjør særdeles intens.

Jeg liker ikke klisjeer som «folkekjær». Trond Granlund er uansett en sånn fyr en blir glad i. Fordi han gir så mye tilbake, og fordi han er så henvendende. I tekstene skal vi lete lenge etter

tull og tøys. Det finnes veldig lite av det. Granlund har noe han har lyst å si, noe han har på hjertet. Et budskap som han har puttet inn i gjennomsnekret lyrikk. Jeg kunne tenkt meg et teksthefte vedlagt. Tilretteleggingen er likevel så god at jeg sikkert snart lærer ordene utenat, uansett.

Trond Granlund er henvendende og gir mye av seg selv

Mer enn en mannsalder med fusion fra Island

CD

MEZZOFORTE
Islands
Contemperate Music

Anmeldt av

Per Ivar Henriksbø

Europas beste fusion jazz-band feirer sine første 35.

Det hadde ikke gjort noe om bandet hadde gjestet nylig avsluttede DølaJazz. Det hadde endog kanskje vært praktisk mulig ettersom gruppa har spilt andre steder i landet i løpet av første halvdel av oktober.

Nå vel, Mezzoforte har ikke tapt seg, snarere kan man høre en viss utvikling. Jeg mener å ha fanget opp en noe sterkere akus-

tisk sound. Ekte klaver i stedet for keyboards kan være én av forklaringene. Og det er bra at musikken og uttrykket ikke blir statisk, selv om det også er fint at slike band har sin sine særegenheter og er gjenkjennelige.

Ganske imponerende at så lenge etter gjennombruddet tilbake på 1980-tallet, byr Mezzoforte fremdeles på seg sjøl.

De ni sporene på «Islands» er dels spilt inn i Reykjavik og på Vestmannaeyjar i hjemlandet. Men bandet har også vært hos naboen på Færøyene og ikke minst leid seg inn i Hansa Studio i Berlin for å gjøre opptak. Den tekniske kvaliteten er det ingen ting å si på.

Opprinnelig var de tre; i dag er de seks. Det høres. Mezzoforte er et komplett band... og begrep!

Bach, Nordstoga & Silbermann

CD

KÅRE NORDSTOGA
Bach Concertos and
Choral Preludes
Lawo Classics

Anmeldt av Halgrim Øistad

Helt fra anslaget på første «Concerto in G Major» tar det av rett til himmels.

Domorganisten Kåre Nordstoga i Oslo Domkirke har vært i sveitsiske Arlesheim og spilt inn samtlige av JS Bachs orgelverker på domkirkens utsøkte Silbermann barokkorgel. Dette dobbeltalbumet er den andre utgivelsen i en serie.

Ikke uten grunn regnes Nordstoga som en av Europas fremste konsertorganister. Flere plater med fransk, romantisk musikk har vist at han behersker denne mest grandiose epoken. Men han er minst like mye «hjemme» i barokken, hos Bach.

Første plate med fem konserter, som faktisk er transkripsjoner av Vivaldi og andres verker, viser den storslagne Bach. Som en kontrast består andre plate av mer neddempe koralpreludier og 11 variasjoner over salmen «Sei gegrüset, Jesu gütig».

Nordstoga har en distinkt og følsom, men myndig spillestil som får fram nyansene. En nytelse fra start til slutt for alle orgelensker – og for alle som ikke vet at de egentlig er det.